

2016-32-0153-00042

Skrivelse af 6. maj 2016 fra Midt- og Vestjyllands Politi

En hund blev fundet død i en plantage den 24. november 2015. Hunden blev bragt til undersøgelse på dyrehospital og efterfølgende obduceret. Ved obduktionen vurderedes at hunden var død som følge af traumatisering af hovedet bl.a. med multiple brud af kraniet og omfattende blødninger.

Ejeren oplyste, at hun havde fået hunden gratis af en person på nettet, og hentet den i Sønderjylland. Om fredagen i ugen efter blev hunden syg og kunne ikke bruge bagbenene. Søndag om aftenen havde kæresten, uden ejers vidende, aflivet hunden, ifølge kæresten, ved at dreje halsen om på den, da han syntes det var synd for hunden.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Rådet anmodes om, at foretage en vurdering af uforsvarligheden.

Såfremt ovennævnte lægges til grund, har hunden ved aflivningen været udsat for uforsvarlig behandling, grovere uforsvarlig behandling, eller grovere uforsvarlig behandling med karakter af mishandling?

Svar ad 1:

Det fremgår af sagsoplysningerne, at politiet modtog en anmeldelse om fund af en død hund i en plantage. Hunden blev bragt til undersøgelse på dyrehospital, og af dyrlægeattesten af 25. november 2015 fremgår, at "Hunden er kold og våd, der er størket blod fra højre øre og højre side af munden. Huden er umiddelbart intakt på hele kroppen. Nakken føles løs/gået afled." "Det var oplyst at hunden var aflivet grundet benproblemer, ved undersøgelsen kunne konstateres løse knæskaller på begge bagben." "Røntgenbilleder taget af hoved og nakke. Billederne viser brud bagerst i kraniet, ved nakkeregionen, hvor bruddet strækker sig gennem den forbenede del af det indre øre i højre side. Der ses endvidere øget ledspalte mellem kranie og den første halshvirvel, samt mellem første og anden halshvirvel." "Fundene og dermed død kan være frembragt af et slag mod nakkeregionen med stumpt instrument."

Hunden blev efterfølgende sendt til obduktion på Institut for Veterinær Sygdomsbiologi, Sektion for Patologi, KU-SUND, og af obduktionserklæringen af 8. december 2015 fremgår bl.a., at "I venstre bagbens lårmuskulatur fandtes områder med akut blødning; subkutant, i bindevævsdragene og i muskulaturen. Største områder målte ca. 2 x 5 cm (fladeudbredte); disse områder omfattede således en stor del af lårets muskulatur. Områder med blødning forekom også over hofteleddet, i bækkenets muskulatur. I lårmuskulaturen bag hofteleddet og op mod bækkenet, sås ruptur (intravital?) af en muskelgruppe, 0,5 cm i diameter, med let blødning i det rumperede væv.

I den nederste ende (distalt) af øverste (proksimale) tåknogle, tå nr.2, venstre bagben, forekommer et 1 - 2 mm stort bruskbeklædt knoglestykke som danner en del af ledforbindelsen til den nedenfor liggende tåknogle. Ingen tegn på blødning mv. i området.

I højre forben, under skulderleddet, fandtes lette, akutte blødninger; de største målte ca. 1 x 1,5 cm (fladeudbredte). I højre øregang fandtes blod og blodkoagler.

Efter åbning af bughulen, fandtes i maven (ventriklen) et sparsomt indhold af foder ("piller"), ca. 20 ml, idet indholdet var blodtilblandet (rødbrunt omsat blod). Tilsvarende fandtes frisk blod og blodkoagler i svælget og spiserøret. Tarmkanalen var uden indhold.

I luftrøret (trachea) og stammebronkierne fandtes frisk blod og blodkoagler. I hjerteklapperne (cuspes) mellem venstre forkammer og hjertekammer fandtes lavgradige, knudeformige fortykkelser, svarende til tilstanden "endocardiose"; tilstanden var uden sekundære forandringer i hjertet.

Omfattende blødninger subkutant over kraniet, og mellem musklerne i den forreste del af nakkens muskler. Blødningerne dækkede stort set hele overfladen af kraniet, og der fandtes i området tillige egentlige blodansamlinger (hæmatomer). På hudoverfladen over kraniet sås to kantede områder, ca. 4 mm i "diameter", hvor huden var sæde for hudafskrabning. Læsioner var beliggende til højre for midtlinjen, få cm foran højre øres forreste begrænsning.

Ved gennemsavning af hovedet på langs og i midtlinjen (midtsaggital planet), og efterfølgende udtagning af de to hjernehalvdele, sås omfattende blødninger i meninges mellem hjernen og indersiden af kraniet. Desuden sås at kraniet var fraktureret omkring sin åbning ud i rygmarvskanalen (forarmen magnum). Altså tværfraktur, hvor frakturlinjen forløb gennem kraniebasis, det indre øre og området der dækkede dele af lillehjernen. Desuden sås en langsgående fraktur i højre side af kraniet, parallel med gennemsavningslinjen og ca. 1 cm til højre herfor. Denne fraktur forløb fra den beskrevne tværfraktur og indtil ca. 2 cm fra forreste begrænsning af kraniet.

Røntgen optagelse

Ledskred (luxation) af venstre hofteled. Multiple kraniefrakturer, hvoraf nogle er såkaldte depressionsfrakturer, hvor knoglefragmenter (skarpe kanter) er displaceret ind i kraniehulen. De mest omfattende depressionsfrakturer findes i kraniets bageste (caudale) del. I den nederste ende (distalt) af øverste (proksimale) tåknogle, tå nr.2, venstre bagben, ses en defekt, der dog er udfyldt af et tilsvarende knoglefragment; ikke tegn på nydannet knoglevæv i området.

Konklusion:

Det vurderes at hunden er død som følge af traumatisering af hovedet, formodentlig i højre side (hudlæsioner). Herved er opstået multiple brud af kraniet og omfattende blødninger i området, herunder blødning i mundhuleregionen, hvilket er baggrunden for fund af blod i mundhule, spiserør, mave, luftrør og bronkier. Forandringerne har alle akut karakter. Blødningerne i venstre bagbens

lårmuskulatur synes tidsmæssig og årsagsmæssig sammenfaldende med læsionerne i kraniet. Fundene i hjerteklapperne og i tåknoglen vurderes at være betydningsløse lejlighedsfund; og uden sammenhæng med de akutte traumatiske læsioner.”

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Den, der vil aflive et dyr, skal sikre sig, at dyret aflives så hurtigt og smertefrit som muligt.

Lægges ovennævnte til grund, finder Rådet, at hunden ved at blive påført ovennævnte læsioner med døden til følge ikke har været behandlet omsorgsfuldt og beskyttet bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Ved at blive aflivet på den ovenfor beskrevne måde har hunden været udsat for højeste grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe.

Rådet vil karakterisere forholdet som groft uforsvarlig behandling af dyr med karakter af mishandling, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 13.

Spørgsmål 2:

Er Xs forklaring om aflivningen forenelig med skaderne på hunden?

Svar ad 2:

X har til afhøringsrapport af 25. november 2015 oplyst at, ”Han havde slået den ihjel ved at tage fat om halsen - ryggen med den ene hånd, og omkring hovedet med den anden hånd. Herefter drejede han hovedet hurtigt om, som man afliver en fugl. Herved forklarede han, at hunden knækkede halsen og døde med det samme.”

Lægges svar ad 1 til grund, finder Rådet det ikke sandsynligt, at de påviste læsioner er fremkommet, som oplyst af X.

Spørgsmål 3:

I bekræftende fald, har hunden da ved aflivningen været udsat for uforsvarlig behandling, grovere uforsvarlig behandling, eller grovere uforsvarlig behandling med karakter af mishandling?

Svar ad 3:

Se svar ad 1.

Spørgsmål 4:

Såfremt sagen i øvrigt giver Rådet anledning til bemærkninger, bedes disse ligeledes anført i Rådets svar.

Svar ad 4:

Oplysningerne i sagsakterne peger på at sigtede ikke viser vilje eller evne til tilvejebringelse af dyreværnsmæssigt forsvarligt dyrehold. Dette bør efter Rådets opfattelse føre til overvejelser om, hvorvidt der skal ske hel eller delvis frakendelse af retten til dyrehold, jf. dyreværnslovens § 29. Anvendelse af § 29 beror imidlertid på en juridisk vurdering, der alene foretages af domstolene.

Afgørelse:

Tiltalte blev straffet med fængsel i 30 dage. Straffen skulle ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte ikke begik noget strafbart i en prøvetid på 1 år fra endelig dom.

Tiltalte skulle betale sagens omkostninger.